

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesu Christi Homeliae quinquaginta sex, Theorematum
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.

Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIIII

De Christi nudatione ad crucem Theor. XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Ibidem.

me filia Hierusalem, sed super vosmetipas slete, & super filios vestros. Nam si in me qui sum ut lignum adhuc viride, tanas poenas vndeque conglobant, in arbo hoc est, in peccatoribus) quid fieri? Fucurum præterea est, ut tanta calamitas vos & ciuitatem vestram premat, ut felices tunc dicantur steriles, quoniam habeant filios, vnde dupli miseria (hoc est, tam pro se, quam pro filiorum calamitate) torqueatur. Tandemque in Caluaria vent locum, ubi myrram illum voluerunt vino potare: sed ut gustauit, noluit bibere.

Precatio pro sequela Christi.

Dilectissime Domine Iesu Christe, da nobis crucem vera penitentia seruans amplecti, tueque passionis vestigia imitando, per viam abnegationis perficie nos te sequi: ut que in mundo sunt blanda aut delectabilia, execremur: opere tui amore quacunque dura & aduersa sunt, desiderijs fitibundis amplectamur, quoniam benedictus in eternum. Amen.

DE CHRISTI IUDICATIONE AD CRUCEM.
Theorema XXIII.

ARGUMENTVM.

Quod hominem multiformibus vestit donis, omniaque alia propter hominem ornat, hic ab hominibus vel bus nudatur.

IESUS VTI HOMINES DONIS SVIS MULIERES
riano ornat. Concio XXIII.

Homiuem quam mirabiliter exornauerit Deus.

Mira quænam sicut in homine.

Non puto faciliter capi humano ingenio posse, quanta sint quibus hominem vestiat atque exornet Deus. Nam quis hominem quid interpretetur? Quis nobis animæ vires, memoriam, rationem & voluntatem, quis potentias, quis sensus officiæ singulorum nobis explicabit? Nam in corpore tam varia, tam mira quoque videmus, quorum tamen ratione legit, quomodo animæ intima nobis constabunt? Quis medicorum unquam adeò peritus, adeò doctus, adeòve inuentus est expertus, ut vel corporalium naturaliumque (præter conjecturas quasdam) plenam ausit polliceri, profiri scientiam? Quam mira, quam stupenda sunt in homine, ut in sumptu decoctioneq[ue] cibi & potus, in digestione, in separazione optimilissimo, in partitione administrationeq[ue] virtutis eiusdem naturalis, quæ spiritualium membrorum cuius sua & conuenientia preparat atque transmittit, ut ad hepar, ad pulmonem, ad caput & ad digula quæque quæ illis in cibo sumpto congrua inueniuntur, singulis singulari diuidens? Quis nobis horum scientiam certam (ut de ratione horum quæ sic ordinata sint, racciam) adferet? Videte complexiones conditionesque hominum tam varias, quam multas, atque nunquam prouersus conformes, alias multa, quorum rationem reddere non possumus. Adde iam animi intentiones, passiones, virtutes, desideria, intentiones, eorumdemque medullas ac